

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. února 2014, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Ihnáta a soudců JUDr. Jaroslavy Míketové a Mgr. Petra Tajduse, odvolání **obžalovaného** [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 26. června 2013, č.j. 2T 58/2012-830, a rozhodl **takto**:

Z podnětu odvolání obžalovaného [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr.ř. napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu a za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se

I.

obžalovaný

[REDACTED]
nar. [REDACTED] v [REDACTED] bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve [REDACTED]

nově uznává vinným,

že

1) v přesně nezjištěné době zřejmě na jaře roku 2008 v [REDACTED] pod záminkou zajištění práce v zahraničí sběrem ovoce přesvědčil [REDACTED] aby s ním vycestovala do [REDACTED] kde ji následně na základě žádosti přiměl nejméně po dobu šesti měsíců pracovat v privátních

zařízeních, kde poskytovala klientům pohlavní styk za úplatu, přičemž část svých výtěžků ve výši nejméně 100 EUR denně odevzdávala [REDACTED] který je užil pro svou potřebu, ačkoli věděl, že tyto peníze pochází z prostituce poškozené,

t e d y kořistil z prostituce provozované jiným,

2) v průběhu let 2010 až 2011 obžalovaný využíval finanční tísně různých osob v [REDACTED] a takto

a) v přesně nezjištěné době zřejmě v červnu 2010 v [REDACTED] zapůjčil [REDACTED] nejprve ve dvou případech částku 1.000,- Kč s tím, že mu do týdne vrátí částku 1.500,- Kč, s čímž poškozená souhlasila, neboť peníze nutně potřebovala pro syna, načež v den výplaty sociálních dávek ji vždy doprovodil na poštu, kde od ní částku 1.500,- Kč převzal, krátce na to si [REDACTED] od něj znovu na zakoupení základních potravin zapůjčila částku 1.500,- Kč a zavázala se, že mu do týdne vrátí částku 2.500,- Kč, což neučinila, neboť neměla peníze a vrátila pouze částku 1.500,- Kč s tím, že zbylou částku 1.000,- Kč vrátí do jednoho měsíce, s čímž [REDACTED] nesouhlasil, a den před výplatou dávek jí sdělil, že s ní pojede peníze vybrat a převezme si částku 3.000,- Kč, načež si poškozená urychleně zapůjčila od [REDACTED] částku 1.000,- Kč a požádala jej, aby ji [REDACTED] předal,

b) v přesně nezjištěný den v polovině měsíce listopadu 2010 v [REDACTED] zapůjčil [REDACTED] částku 1.500,- Kč s tím, že mu ke konci měsíce listopadu 2010, kdy obdrží sociální dávky vrátí částku 2.400,- Kč, s čímž [REDACTED] souhlasila, neboť peníze nutně potřebovala na zakoupení základních potravin, avšak dne 26.11.2010 očekávané dávky, z nichž by mohla zapůjčené peníze vrátit, neobdržela, načež po ní [REDACTED] požadoval k datu 12.12.2010 vrácení částky 4.500,- Kč, s čímž nesouhlasila, a proto ji [REDACTED] v den výplaty dávek doprovodil na poštu, kde poté, co poškozená sociální dávky převzala, od ní vybral částku 4.500,- Kč,

c) v přesně nezjištěné době zřejmě od dubna 2011 do června 2011 v [REDACTED] zapůjčil [REDACTED] ve dvou případech částku 500,- Kč a v jednom případě částku 1.000,- Kč, vždy na dobu jednoho týdne s tím, že mu vrátí vždy částku o 50% vyšší, s čímž poškozený souhlasil a takto učinil, neboť peníze potřeboval na nákup základních potravin,

t e d y zneužívaje něčí tísně dal sobě poskytnout plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru,

3)

a) nejméně v době od 4.7.2011 do 15.11.2011 v [redacted] na ulici [redacted] poté, co byla do bytu č. [redacted] neoprávněně zapojena elektrická energie z elektroměrového rozvaděče na chodbě domu, tuto neoprávněně odebral v množství 3.698,40 kWh a společností [redacted] [redacted] tak způsobil škodu ve výši 21.330,- Kč,

b) v přesně nezjištěné době na podzim roku 2011 v [redacted] poté, co si [redacted] vyřídil prostřednictvím [redacted] několik hotovostních úvěrů a zřídil si účet u [redacted] [redacted] od něj [redacted] převzal s jeho souhlasem platební kartu [redacted] [redacted] včetně PIN kódu s tím, že mu kartu pohlídá, aby ji neztratil a ve chvíli, kdy mu na účet budou peníze z úvěrů poskytnuty, je půjdou společně vybrat, což však neučinil, postupně bez souhlasu a vědomí [redacted] mu z jeho účtu čtyřmi výběry z bankomatu ve dnech 11.10.2011, 21.10.2011, 22.10.2011 a 25.10.2011 vybral celkovou částku 14.600,- Kč, kterou užil pro svou vlastní potřebu,

t e d y přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

4) v přesně nezjištěné době od února do dubna 2011 v [redacted] nejprve pod smyšlenou záminkou, že mu zajistí koupi zlevněných cigaret, vylákal společně s další osobou z [redacted] [redacted] finanční hotovost ve výši 3.000,- Kč, kterou [redacted] předal neznámé osobě, avšak cigarety mu nedodal, neboť žádný takový obchod neměl domluven, dále pod smyšlenou záminkou, že údajný prodejce těchto cigaret je prodal jiné osobě, avšak dodavatelské firmě za ně nezaplatil, a ta nyní požaduje dlužnou částku po [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] jakožto objednatelích cigaret, vylákal z [redacted] nejprve částku 20.000,- Kč a poté částku 100.000,- Kč na úhradu údajného dluhu, avšak tuto hotovost použil pouze pro svou potřebu, přičemž následně přiměl [redacted] k tomu, aby uzavřel úvěrovou smlouvu na nákup chladničky ve výši 17.498,- Kč a notebooku a televizoru ve výši 33.484,- Kč s tím, že toto zboží následně prodají a peníze opět použijí na slíbený obchod s cigaretami, přičemž [redacted] takto učinil a veškeré zboží následně předal [redacted] který je prodal nezjištěné osobě a získané finanční prostředky si ponechal pro svou potřebu, čímž způsobil [redacted] celkovou škodu ve výši 173.982,- Kč

t e d y sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

5) dne 12.11.2011 v době okolo 21.45 hodin v [redacted] na ulici [redacted] společně s [redacted] přistoupil ke vstupu do bytu č. [redacted] [redacted] a poté, co jim

dveře otevřela [redacted] a přivolala [redacted] tohoto [redacted] bez oslovení udeřil pěstí do obličeje, přičemž v dalším napadání mu zabránil na chodbě domu stojící [redacted] poté do bytu bez souhlasu poškozeného vstoupil [redacted], uchopil [redacted] pod krkem, bil jej pěstí do obličeje a tlačil jej směrem do kuchyně, kde jej povalil na zem a společně s [redacted] jej dále opakovaně kopnul nohou do horní části těla, načež se [redacted] podařilo z místa utéci, a tímto jednáním utrpěl zranění ve formě zhmoždění hlavy v oblasti levé orbity a zhmoždění pravého kolene, které si vyžádalo jednorázové lékařské ošetření na chirurgické ambulanci nemocnice v [redacted] avšak s ohledem na způsob útoku u poškozeného hrozil vznik závažnějších zranění, jejichž léčba by poškozeného omezovala v obvyklém způsobu života po dobu více než sedmi dnů,

t e d y

jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému ublížil na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného a užil při činu násilí,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1)

přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 trestního zákoníku,

v bodech 2a-c)

přečin lichvy podle § 218 odst. 1 trestního zákoníku,

v bodech 3a, b)

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 4)

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

v bodě 5)

jednak

pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin porušení domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 168 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 7 (sedmi) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Současně se zrušuje výrok o trestu v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23.11.2012 č.j. 50T 5/2012-332, který nabyl právní moci dne 5.6.2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] částku **21.330,- Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému [REDAKCE] nar. 25.10.1966, trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] částku **173.982,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDAKCE] gen. shora, a poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] (gen. shora) se zbytkem nároku na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Podle § 259 odst. 1 tr.ř. se skutky popsané pod body 1a,b,c/, 2/, 4c/, 5 napadeného rozsudku **v r a c í** soudu I.stupně k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 26.6.2013, č.j. 2T 58/2012-830, byl obž. [REDAKCE] uznán vinným v bodech 1a-c/ výroku napadeného rozsudku trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 3 tr.zákona ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) tr.zákona, v bodě 2/ výroku napadeného rozsudku přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku, v bodě 3/ výroku napadeného rozsudku přečinem kuplířství dle § 189 odst. 1 tr.zákoníku, v bodech 4a-d/ přečinem lichvy podle § 218 odst. 1 tr.zákoníku, v bodě 5/ výroku napadeného rozsudku zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) tr.zákoníku, v bodech 6a,b/ výroku napadeného rozsudku přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, v bodě 7/ výroku napadeného rozsudku přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr.zákoníku, a v bodě 8/ výroku napadeného rozsudku jednak přečinem ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku k § 146 odst. 1 tr.zákoníku, jednak přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr.zákoníku. Za to byl podle § 168 odst. 3 tr.zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr.zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23.11.2012, č.j. 50T 5/2011-332, který nabyl právní moci dne 5.6.2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené [REDAKCE] částku 26.427,- Kč, a poškozenému [REDAKCE] částku 173.982,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr.ř. byl poškozený [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný, v jehož písemném odůvodnění vypracovaném obhájcem uvedl, že je zaměřuje proti výroku o vině i trestu a náhradě škody. Napadenému rozsudku vytýká vady opírající se o ust. § 258 odst. 1 písm. a), b), c), e) tr.ř. Ve vztahu k nejpřísněji kvalifikovanému skutku pod bodem 8/ uvádí, že poškozená [REDAKCE] u hlavního líčení svou předchozí výpověď podstatně změnila a k jejich vztahu by se měla vyjádřit svědkyně [REDAKCE] jejíž výslech obžaloba navrhovala u hlavního líčení. Dále okresní soud nereagoval ani na návrh obžaloby, aby byl vyslechnut tehdejší partner [REDAKCE]. Obžalovaný považuje takto provedené dokazování za laxní a předmětný skutek se jeví být nepodloženým obviněním obžalovaného a obžalovaný konstatuje, že dokazování v této konkrétní věci lze mít za vzdálené měřítkům spravedlivého procesu. Stejně tak se jeví být neprokázanými skutky pod body 1/, 2/, 4/-8/ napadeného rozsudku, kdy např. v bodě 1/ napadený rozsudek neuvádí nic ke skutečnosti, jak měl obžalovaný dosáhnout vydání potvrzení firmy [REDAKCE] pro [REDAKCE]. Dále v bodě 6/ výroku napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, kdo konkrétně do bytu č. [REDAKCE] v [REDAKCE] na ul. [REDAKCE] zapojil

neoprávněně zdroj elektrické energie a kdo tuto neoprávněně odebíral, když obžalovaný byl trvale neužíval (bod 7/). Dále obžalovaný uvádí, že popis skutku v bodě 8/ napadeného rozsudku působí chaoticky, když poškozený měl hotovost předat neznámé osobě, která měla být dodavatelem cigaret, nikoliv obžalovanému. Pokud jde o skutky ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] obžalovaný namítá jeho věrohodnost, když tento se ani k hlavnímu líčení nedostavil ve střízlivém stavu. Ve vztahu k uloženému trestu obžalovaný uvádí, že tento považuje za nepřiměřeně přísný, byť mu byl uložen jako souhrnný podle § 168 odst. 3 tr. zákoníku. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a ve věci buď sám nově rozhodl, nebo aby věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Odvolání bylo podáno včas (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnou osobou (§ 246 odst. 1 písm. b) tr.ř.) a mělo zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr.ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr.ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr.ř.

Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr.ř.) přezkoumal podle § 254 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání a správnost řízení, které jim předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, avšak měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Jelikož podané odvolání směřovalo proti výroku o vině i trestu, bylo povinností odvolacího soudu přezkoumat všechny výroky rozsudku vztahující se k odvolateli.

Po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné ve výroku o vině pod body 1a,b,c, 2, 4c, 5/ napadeného rozsudku. V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebylo shledáno takových podstatných vad, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost výroků napadeného rozsudku, zejména nebyla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby. Proto nebyl shledán důvod pro zrušení napadeného rozsudku z důvodů ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. Byly však shledány podstatné vady mající vliv na zákonnost výroků napadeného rozsudku, zejména skutková zjištění okresního soudu jsou částečně neúplná a nejasná, okresní soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku a k objasnění věci je třeba provádět další důkazy, jejichž provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně. Tyto skutečnosti vedly krajský soud ke zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. b, c) tr.ř. Ohledně zrušeného výroku o vině pod body 1a,b,c, 2, 4c, 5/ napadeného rozsudku byla trestní věc obž. [REDAKCE] podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení, jak bude rozvedeno dále v tomto rozhodnutí.

Naopak odvolání obžalovaného není důvodné ve výroku o vině pod body 3, 4a,b,d, 6a,b, 7, 8/ napadeného rozsudku, a proto krajský soud sám ve věci nově rozhodl. Mohl tak učinit za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř., neboť nové rozhodnutí učinil na podkladě důkazů provedených soudem I. stupně.

Jelikož nebyl ve vztahu k výroku o vině pod body 3, 4a,b,d, 6a,b, 7, 8/ napadeného rozsudku shledán žádný zákonný důvod pro zrušení napadeného rozsudku a jeho vrácení soudu I. stupně k dalšímu řízení, bylo možno přezkoumat výrok o vině v těchto bodech a ve věci rozhodnout. Ve vztahu k těmto bodům napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu. Soud I. stupně provedl

v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř. dostupné a potřebné důkazy rozhodné pro zjištění skutečného stavu věci. Takto provedené důkazy soud I. stupně zhodnotil způsobem, kterému nelze nic vytknout ani z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. Soud I. stupně vyhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, a logickým a přesvědčivě zdůvodněným postupem se zabýval všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Soudu I. stupně pak není možno vytýkat, že by některý významný důkaz nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by takto provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu, který vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů v průběhu trestního řízení řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění a následně i závěry právní. Podle ust. § 263 odst. 7 věty druhé tr.ř. je odvolací soud vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně, neprovedl-li sám ve veřejném zasedání důkazy (k tomu srovnej např. R 53/92-I. nebo I. ÚS 608/06, II. ÚS 1305/08). Rozsudek není stížen podstatnými vadami a jeho výroky splňují kritéria požadovaná zákonem v § 120 odst. 3 tr.ř. a jeho odůvodnění odpovídá požadavkům § 125 tr.ř. Je proto namístě závěr, že okresní soud vyvodil z provedených důkazů správná skutková zjištění. Na tyto závěry okresního soudu obsažené v napadeném rozsudku je možno v plném rozsahu odkázat.

Okresní soud správně právně kvalifikoval protiprávní jednání obžalovaného v bodě 3/ výroku napadeného rozsudku (nyní bod 1/) jako přečin kuplířství dle § 189 odst. 1 tr.zákoníku, v bodech 4a,b,d/ napadeného rozsudku (nyní bod 2a,b,c/) jako pokračující přečin lichvy podle § 218 odst. 1 tr.zákoníku, v bodech 6a,b/ výroku napadeného rozsudku (nyní bod 3a,b/) jako pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, v bodě 7/ výroku napadeného rozsudku (nyní bod 4/) jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr.zákoníku, a v bodě 8/ výroku napadeného rozsudku (nyní bod 5/) jednak jako pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku k § 146 odst. 1 tr.zákoníku a jednak jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr.zákoníku. V tomto směru je možno plně odkázat na odůvodnění soudu I.stupně obsažené v napadeném rozsudku, s kterýmžto se krajský soud ztotožnil.

Krajský soud konstatuje (k jednáním popsaným pod body 3, 4a,b,d, 6a,b, 7, 8/ napadeného rozsudku), že odvolací námitky obžalovaného jsou z velké části opakováním jeho obhajoby v řízení před okresním soudem. Zpochybňuje věrohodnost výpovědí svědků prokazujících jeho vinu a rovněž způsob hodnocení důkazů ze strany okresního soudu, které neodpovídá ust. § 2 odst. 6 tr.ř. Okresní soud se s verzí obhajoby obžalovaného dostatečně vypořádal v odůvodnění rozsudku, ve kterém vysvětlil, proč vychází z výpovědí slyšených svědků a provedených listinných důkazů. Krajský soud se s hodnocením důkazů okresního soudu ztotožňuje a neshledal v hodnocení důkazů okresním soudem žádné podstatné vady, na základě kterých by bylo možné krajským soudem důkazy hodnotit jinak, tedy ve prospěch obžalovaného. S požadavky spravedlivého procesu není rozporné, že krajský soud odkáže na odůvodnění napadeného rozsudku a neopakuje obsah a hodnocení jednotlivých důkazů (např. rozhodnutí sp.zn. IV ÚS 415/11). Krajský soud se neztotožňuje se způsobem, jakým hodnotí důkazy obžalovaný v rámci podaného odvolání, když se jedná o hodnocení důkazů, které neodpovídá ust. § 2 odst. 6 tr.ř. Z obsahu podaného odvolání vyplývá, že obžalovaný svým vlastním hodnocením důkazů prosazuje svou verzi průběhu jednotlivých událostí. Krajský soud dále uvádí, že toliko odlišný pohled obžalovaného na hodnocení důkazů okresním soudem nemůže být relevantní pro jejich odlišné hodnocení krajským soudem, navíc za situace, kdy obžalovaný pro podporu svých tvrzení nenabídl žádné nové skutečnosti, ani nové důkazy, které by mohly spolu s již provedenými důkazy vést k závěru, že okresní soud při

svém rozhodování pochybil. Krajský soud se ztotožnil s hodnocením výpovědi obžalovaného, jak ho učinil soud I.stupně, když neuvěřil obhájbě obžalovaného a tuto vyhodnotil jako účelovou, vedenou snahou vyvinít se z vytykané trestné činnosti s tím, že je vyvrácena dalšími provedenými důkazy. Vina obžalovaného v jednotlivých bodech je prokazována důkazy, které na sebe vzájemně navazují a doplňují se a všechny ve svém souhrnu tvoří ucelený řetězec důkazů prokazujících vinu obžalovaného, kdy v tomto směru je možno odkázat na rozsudek okresního soudu.

Námítka obžalovaného, že ve vztahu k bodu 6a/ napadeného rozsudku nebylo prokázáno, že zapojil neoprávněně zdroj elektrické energie, a nebylo prokázáno, zda-li tuto odebíral, když byt trvale neužíval, byla shledána nedůvodnou. Z výpovědi obžalovaného, výpovědi svědka [REDAKCE] a listinných důkazů předložených [REDAKCE] je prokázáno, že obžalovaný užíval byt č. [REDAKCE] na ul. [REDAKCE] v [REDAKCE] v žalovaném období s tím, že svědek [REDAKCE] ještě před žalovaným obdobím odhlásil odběr elektrické energie z uvedeného bytu. Následně byl demontován elektroměr a byl znemožněn odběr elektrické energie. Na místě byla provedena kontrola dne 4.7.2011 a nebyl zjištěn žádný odběr elektrické energie. Následná kontrola ze strany [REDAKCE] proběhla v objektu dne 15.11.2011 a bylo zjištěno, že dochází k neoprávněnému odběru elektrické energie v bytě č. [REDAKCE]. Je nepodstatné, zda-li přímo obžalovaný nebo prostřednictvím jiných osob si nechal zapojit neoprávněný odběr elektrické energie. Je prokázáno, že obžalovaný věděl, když obýval předmětný byt v žalovaném období, že elektroměr je odpojen a proto nelegálně odebírá elektrickou energii, aniž by ji hradil konkrétnímu dodavateli elektrické energie. Rovněž je nepodstatné, zda-li obžalovaný hradil jakoukoliv částku svědku [REDAKCE] neboť tento již nebyl uživatelem předmětného bytu a ani odběratelem elektrické energie. Výše škody byla vyčíslena v souladu s vyhl. č. 82/2011 Sb. ve výši 21.330,- Kč.

Námítka obžalovaného ve vztahu k bodu 7/ napadeného rozsudku, že poškozený [REDAKCE] předal finanční prostředky ve výši 3.000,- Kč neznámé osobě (údajnému dodavateli cigaret) nikoli obžalovanému, je rovněž shledána nedůvodnou. Ze samotného průběhu protiprávního jednání je zřejmé, že obžalovaný jednal po vzájemné dohodě společně s dalšími osobami a postupně z poškozeného [REDAKCE] vylákal finanční prostředky s tím, že poškozený tyto předával nejen obžalovanému, ale i dalším osobám, kdy tyto osoby mezi sebou úzce vzájemně kooperovaly, aby dosáhly svého cíle, tedy získání finančních prostředků od poškozeného.

Námítka obžalovaného ve vztahu k bodům 4d/, 6b/ napadeného rozsudku, že svědek [REDAKCE] je osobou nedůvěryhodnou, neboť se k hlavnímu líčení dostavil v podnapilém stavu, nebyla shledána důvodnou. Z obsahu protokolu o hlavním líčení ze dne 25.7.2012 nebylo zjištěno, že by svědek [REDAKCE] byl předveden k hlavnímu líčení v podnapilém stavu. Pokud by snad ovlivnění alkoholem zcela znemožňovalo jeho výslech, nepochybně by na to jednotlivé strany reagovaly v průběhu výslechu svědka a tuto skutečnost namítly. Z průběhu výslechu svědka není zřejmé, že by svědek byl neschopen výslechu, když k věci vypovídá a popisuje události, které osobně prožil. Rovněž je zřejmé, že přiléhavě reaguje na dotazy jednotlivých stran. Podnapilost sama o sobě zcela automaticky nemusí znamenat, že svědek je neschopen výslechu u hlavního líčení, je na posouzení a rozhodnutí předsedy senátu jaký postup v konkrétní věci zaujme. S ohledem na shora uvedené krajský soud vyhodnotil odvolací námítky obžalovaného jako nedůvodné.

Krajský soud se ve svém rozhodnutí nezabýval každou jednotlivou nepodstatnou námítkou obžalovaného, neboť po vyhodnocení zásadních námitek obžalovaného se shodl se skutkovými a právními závěry okresního soudu, včetně jeho odůvodnění a svou povinnost tak splnil v rámci povahy rozhodnutí a okolností provedených důkazů v dostatečném rozsahu, viz

např. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van De Hurk v. Nizozemsko č. 16034/90 ze dne 19.4.1994 ve věci Ruiz Torija v. Španělsko č. 18390/91 ze dne 9.12.1994, ve věci Hiro Balani versus Španělsko č. 18064/91 ze dne 9.12.1994 a ve věci Higgisová a další, versus Francie č. 20124/1992 ze dne 19.2.1998, jakož i ve věci Helle v. Finsko č. 20772/1992 ze dne 19.2.1997, nebo II. ÚS 832/12, podle kterých nelze chápat odůvodnění rozhodnutí tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument.

Vzhledem ke změně výroku o vině, krajský soud nově rozhodl i o trestu obžalovaného. Soudem I. stupně byly správně zjištěny k osobě obžalovaného skutečnosti důležité pro rozhodnutí o trestu obžalovaného, jak vyplývají z odůvodnění napadeného rozsudku (str. 18, 19).

Při úvahách o druhu a výši trestu krajský soud vycházel z ust. § 38 odst. 1, 2, 3 tr.zákoníku a § 39 odst. 1, 2, 3 tr.zákoníku, kdy přihlédl k povaze a k závažnosti spáchaných trestných činů k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. V opise RT má celkem 6 záznamů pro různorodou trestnou činnost, ke kterým je možno přihlížet pouze v rámci hodnocení osoby obžalovaného. Jako přitěžující okolnost dle § 42 písm. n) tr.zákoníku soud vyhodnotil skutečnost, že obžalovaný spáchal více trestných činů. Soud neshledal žádné polehčující okolnosti dle § 41 tr.zákoníku. Obžalovanému je nutno ukládat dle § 43 odst. 2 tr.zákoníku trest souhrnný, když obžalovaný spáchal více trestných činů s tím, že odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem I.stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin (za sbíhající se zločin obchodování s lidmi dle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr.zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr.zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23.11.2012, č.j. 50T 5/2012-332). S ohledem na shora uvedené krajský soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je nutno působit trestem spojeným s přímým výkonem trestu odnětí svobody ve věznici příslušného typu, neboť se jedná o pachatele se sklony k páčání úmyslné trestné činnosti. Krajský soud obžalovanému uložil podle § 168 odst. 3 tr.zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr.zákoníku souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 7 roků a 6 měsíců. Trest byl uložen ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby umožňující obžalovanému uložit trest odnětí svobody od 5 do 12 let. Pro výkon trestu byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, když je odsuzován za úmyslnou trestnou činnost k trestu odnětí svobody za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující 3 léta. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23.11.2012, č.j. 50T 5/2012-332, který nabyl právní moci 5.6.2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu. Shora uvedený trest byl uložen s ohledem na konkrétní povahu a závažnost trestného činu, pro který je obžalovaný odsuzován, tak s poukazem na jeho osobu, možnost jeho nápravy a v neposlední řadě by tresty měly splnit svůj účel jak z hlediska individuální, tak generální prevence.

Krajský soud rovněž přezkoumal výrok o náhradě škody, kterým byla podle § 228 odst. 1 tr.ř. obžalovanému uložena povinnost nahradit škodu poškozené [redacted] ve výši 26.427,- Kč a [redacted] ve výši 173.982,- Kč. Výrok o náhradě škody ve vztahu k poškozenému [redacted] byl shledán zákonným a správným, když poškozený se se svým nárokem na náhradu škody řádně a včas připojil, oprávněnost jeho nároku je prokazována provedenými důkazy, zejména výpovědí poškozeného [redacted] jakožto i listinnými důkazy, a škoda vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného. Pokud poškozený [redacted] požadoval na

náhradě škody více, než bylo prokázáno dokazování provedeným v hlavním líčení, byl se zbytkem svého nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozená [redacted] se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody (č.l. 359-361). Dokazování provedeným u hlavního líčení bylo prokázáno, že obžalovaný svým jednáním ve vztahu k bodu 3a/ výroku tohoto rozsudku způsobil přímou škodu ve výši 21.330,- Kč. Poškozená společnost požadovala po obžalovaném mimo škody způsobené nelegálním odběrem elektrické energie i částku ve výši 5.098,- Kč skládající se z nákladů vynaložených na zjišťování neoprávněného odběru a jeho přerušení. Dle krajského soudu se nejedná o škodu, která vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného a tuto není možno přiznat v rámci trestního řízení dle ust. § 228 odst. 1 tr.ř. Jedná se o náklady poškozeného potřebné k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení s tím, že tyto je možno uplatnit po skončení trestního řízení dle § 154 odst. 1 tr.ř. Krajský soud tedy podle § 228 odst. 1 tr.ř. závázal obžalovaného k náhradě škody poškozené [redacted] v částce 21.330,- Kč a podle § 229 odst. 2 tr.ř. poškozenou společnost se zbytkem jejího nároku na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jak již bylo výše uvedeno, zjištěné podstatné vady vedly krajský soud ke zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. b, c) tr.ř. Ohledně zrušeného výroku o vině pod body 1a,b,c, 2, 4c, 5/ napadeného rozsudku byla trestní věc obž. [redacted] podle § 259 odst. 1 tr.ř. vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení. Bylo porušeno ust. § 2 odst. 5 tr.ř., kdy okresní soud dostatečně neobjasnil skutkový stav věci a současně dosud provedené důkazy nehodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř., pečlivě po uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu.

Odvolací námitky obžalovaného ve vztahu k bodům 1a,b,c, 2, 4c, 5/ napadeného rozsudku byly shledány důvodnými.

U hlavního líčení dne 27.2.2013 byl jako svědek ve vztahu k bodům 1a,b,c,2/ napadeného rozsudku vyslechnut [redacted]. Svědek uvedl, že v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestné činnosti, trpěl bipolární poruchou osobnosti, užíval léky a léčil se v PL v Opavě. Na základě obsahu výpovědi a průběhu výslechu krajský soud dospěl k závěru, že zde jsou pochybnosti o schopnosti svědka správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, což může mít vliv na posouzení věrohodnosti výpovědi svědka. Okresnímu soudu se ukládá doplnit dokazování o znalecké vyšetření svědka [redacted] a vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a rovněž z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, a to k prověření duševního stavu svědka a jeho schopnosti správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události.

Námitka obžalovaného k bodům 4c, 5 výroku napadeného rozsudku, že nebylo provedeno dokazování v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr.ř., kdy nebyli vyslechnuti všichni svědci mající vztah k projednávané trestné činnosti, byla shledána důvodnou. Svědkyně [redacted] byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 17.10.2012, kdy podstatným způsobem změnila svou výpověď oproti přípravnému řízení. I poté, co jí byla předestřena výpověď z přípravného řízení, setrvala na své změněné výpovědi z hlavního líčení, kterou vyvíňuje obžalovaného z protiprávního jednání. Okresní soud pouze na základě této výpovědi svědkyně obžalovaného uznal vinným jednáním popsáním pod body 4c, 5/ výroku napadeného rozsudku, kdy takovéto rozhodnutí je předčasné. Okresnímu soudu se ukládá, aby doplnil dokazování o výslech svědkyně [redacted] (č.l. 202) ke skutečnostem týkajícím se

vrácení finančních prostředků svědkyni [REDAKCE] obž. [REDAKCE] případně i k dalším skutečnostem, které jsou jí známy k jednání popsanému pod body 4c, 5/ výroku napadeného rozsudku. Okresnímu soudu se dále ukládá, aby vyslechl tehdejšího druha svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] (viz úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 7.2.2011 - spis PČR Bruntál KRPT: 1525-7/TČ-2011-070110, který tvoří přílohu spisu) k tomu co je mu známo o protiprávním jednání obžalovaného popsanému ve výroku napadeného rozsudku pod body 4c, 5/.

Po zrušení uvedeného rozhodnutí se trestní věc obžalovaného vrací do stadia řízení před soudem prvního stupně. Povinností soudu bude věci znovu se ze všech shora naznačených hledisek zabývat. Okresnímu soudu se ukládá provedení všech shora uvedených důkazů, přičemž není vyloučeno, aby provedl i dokazování další, vyjde-li jeho potřeba najevo k důslednému splnění podmínek vyplývajících z ust. § 2 odst. 5 tr.ř. Ke spolehlivému a přesvědčivému rozhodnutí ve věci je třeba provést hodnocení důkazů odpovídající ust. § 2 odst. 6 tr.ř. s tím, že soud je povinen se při hodnocení výpovědí svědků, jakožto i výpovědí obžalovaného, vypořádat se všemi provedenými důkazy a rovněž tak i s námitkami, jak jsou obsaženy v odvoláních obžalovaného. Okresní soud rovněž řádně odůvodní, z jakého důvodu případně zamítne návrhy na doplnění dokazování v hlavním líčení. Jestliže okresní soud vyhlásí rozsudek tento musí splňovat zákonné náležitosti stanovené v ustanovení § 120 a násl. tr.ř. a vyhotoví rozsudek, jehož odůvodnění musí splňovat náležitosti stanovené v § 125 odst. 1 tr.ř.

Dospěje-li soud prvního stupně opětovně k závěru o vině obžalovaného a bude-li znovu uvažovat o uložení trestu, musí věnovat pozornost jak výroku o trestu, tak i dalším výrokům, které měly ve výroku o vině svůj podklad, přičemž musí respektovat ustanovení § 264 odst. 2 tr.ř. Bude-li přicházet v úvahu zevrubnější popis zjištěného skutku, pak odvolací soud připomíná, že pouhou konkretizací jednání pachatele nelze považovat za změnu k horšímu (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2005, sp. zn. III. ÚS 578/04). Krajský soud ponechává na zvážení okresního soudu i případný postup dle § 231 odst. 1 tr.ř. za požití § 223 odst. 2 tr.ř.

S ohledem na shora uvedené krajský soud rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 26. února 2014

JUDr. Milan I h n á t, v.r.
předseda senátu

vyhotovil:
Mgr. Petr Tajdus, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Lucie Trojanová